

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.505/2014/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a **felszámoló szervezet neve, székhelye** felszámoló által meghatalmazott dr. Chertes Attila ügyvéd által képviselt **felperes Kft. „f.a.” felperes székhelye** felperesnek – a Dr. Szűcs Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szűcs Sándor) által képviselt **alperes neve, címe** szám alatti székhelyű alperes ellen vállalkozási szerződésből eredő követelés megfizetése iránt indított perben a Szolnoki Törvényszék 2014. május 28. napján kelt 8.G.21.109/2011/46. számú ítélete ellen az alperes által 48. és 50. sorszámon előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 300.000,-(Háromszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2009. szeptember 30-án vállalkozási szerződést kötött az alperesi megrendelővel, amely alapján elvállalta az Általános Iskola felújítását a korszerű oktatási környezet kialakítása céljából, a megrendelő által rendelkezésre bocsátott kiviteli tervdokumentáció alapján, bruttó 287.609.339,- Ft átalányáron meghatározott vállalkozói díj ellenében. Felek a szerződés 8. pontjában részletezték, hogy az átalányár milyen vállalkozói teljesítések ellenértékét fedezi. A szerződés 9. pontja szerint a műszaki szükségességből felmerült, a szerződésben nem szereplő kiegészítő építési beruházásokat, illetőleg szolgáltatásokat a megrendelő kizárólag a közbeszerzési törvény szabályai szerint történő szerződésmódosítás útján adhatja vállalkozásba. A szerződés 21. pontjában a munkálatok megkezdését a szerződés aláírásakor időpontban határozták meg, a befejezést pedig 2010. május 17-i időpontra vállalta a felperesi vállalkozó. A szerződés 70. pontjában megegyeztek abban, hogy a vállalkozó valamennyi kötelezettségének maradéktalan teljesítéséért a szerződésszerű megvalósulás időpontjáig terjedő időszakra a bruttó díj 8 %-ának megfelelő összegű (ún. megvalósulási) teljesítési biztosítékot köteles adni a megrendelő számára. A teljesítési biztosíték futamideje a szerződésben vállalt munka sikeres teljesítését követő 30 nap.

A szerződő felek késedelmes teljesítés esetére a bruttó díjra vetített napi 0,5 % késedelmi kötbért írtak elő, melynek felső határa a bruttó díj 20 %-a. Hibás teljesítés esetén minden ismétlődő hibás teljesítés miatt egy összegben bruttó 100.000,- Ft a kötbér (szerződés 90. pont).

Az építési kivitelezési munkák megkezdését követően – egyik félnek sem felróható, akadályozó időjárási körülményekre tekintettel – 2010. július 28. napján felek szerződésüket módosították, e

szerint a szerződés 21. pontja az alábbiak szerint változott:

„21. Határidők:

- kezdés: a szerződés aláírásakor,
- a kivitelezési munkák végső befejezési határideje: 2010. 08. 13. Aktiválás, előzetes jelentés átadása legkésőbb a műszaki átadást követő 2 hónapon belül,
- pénzügyi lezárás legkésőbb: 2010. 08. 28.
- utófelülvizsgálat lezárása és végleges beszámoló átadása a műszaki átadást követő 12. hónapban.

Szerződő felek az 1. pontban körülírt vállalkozási szerződés egyéb pontjait változatlan tartalommal hatályban tartják. A felek egybehangzóan kijelentik, hogy a szerződés teljesítése során alkalmazott termódosítások, a tervezői művezetés keretében elrendelt műszaki változtatások ellenértékét a szerződésben szereplő vállalkozói díj – mint átalánydíj – tartalmazza.”

A felperes 2010. augusztus 13-án a szerződéshez kapcsolódóan elvégzett munkákat készre jelentette. Az alperes műszaki ellenőre által 2010. augusztus 26. napjára kitűzött átadás-átvételi eljárás során, a jegyzőkönyvben rögzített több hiányosság kijavítása vált szükségessé. Felperes a javítást 2010. szeptember 10-i határidővel vállalta.

Az oktatási intézményben 2010. szeptember 1-jén megkezdődött az oktatás.

A 2010. szeptember 10-i ellenőrző közös bejárásan az alperes műszaki ellenőre további hiányokat észlelt, erről újabb listát állított össze és jegyzőkönyvben rögzítette. Felperes képviselője véleményeltérési nyilatkozatot csatolt a jegyzőkönyvhöz, amelyben a hiányosságokat úgy minősítette, hogy azok a rendeltetésszerű használatot nem akadályozzák, az épületben folyik az oktatási tevékenység, de vállalta a hiányosságok pótlását.

A felperes készrejelentése alapján az ismételt műszaki átadás-átvételi eljárásra 2010. november 3-án került sor, a felek a rögzítettek alapján a beruházást befejezettnek nyilvánították. Az építési napló 2010. augusztus 31-től november 3-ig terjedő időszakban általánosságban már csak „hibák javítása” bejegyzéseket tartalmaz, a ténylegesen elvégzett munkák konkrét rögzítése nélkül.

A vég számla benyújtására a 2010. november 10-i jegyzőkönyvben adott lehetőséget a megrendelő képviselője.

A felperes 2010. december 21-én 26.140.709,- Ft pótmunkákkal felmerülő díjkövetelésre nyújtott be számlát, majd pedig 2011. április 6-án állította össze a vég számlát. Ebben teljesítési biztosíték címén bruttó 87.752.267,- Ft vállalkozói díjigényt terjesztett elő, 2011. június 6-i fizetési határidő megadása mellett. Az alperes a vég számlán rögzített díjigény teljes körű megfizetését megtagadta, abból utóbb 2012. július 2-án 80.508.254,- Ft-ot teljesített. A teljesítési biztosíték összegének megfizetésétől alperes elzárkózott, és teljes egészében visszautasította a pótmunkákkal kapcsolatosan támasztott felperesi díjigényt is.

A felperes fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett a szerződéssel kapcsolatos követelése érvényesítésére, a fizetési meghagyást a közjegyző 2011. augusztus 15-én bocsátotta ki, az alperes részéről augusztus 30-án érkezett ellentmondás, melynél fogva az eljárás perré alakult.

A felperessel szemben ezt követően 2011. november 22-i kezdő időponttal felszámolási eljárás indult. Az alperes 2011. december 7-én a felszámoló felé 58.821.868,- Ft összegű követelésre jelentett be hitelezői igényt, kérve annak nyilvántartásba vételét. A felszámoló visszaigazolása szerint 200.000,- Ft befizetett regisztrációs díj erejéig vette nyilvántartásba az alperes bejelentett hitelezői igényét, míg ezt meghaladóan „függő hatályú, jogfenntartással történő” nyilvántartásba vételről adott tájékoztatást. Az alperes a vitatott hitelezői igény elbírálása iránt kérelmet terjesztett elő a felszámoló bíróság felé. A Tatabányai Törvényszék 4.Fpkh.11-12-070084/6. számú végzésével 2013. február 27-én a vitatott hitelezői igény elbírálása iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A végzés indokolásának lényege szerint a felszámolás kezdő időpontja előtt indított per tárgyát képező hitelezői igény elbírálására a peres bíróságnak van hatásköre. A felszámoló éppen a folyamatban lévő perre tekintettel vette vitatottként nyilvántartásba a hitelezői igényt, annak elbírálására ezért nem a felszámoló bíróságnak van jogköre.

A felperes az alperes időközi, 80.508.254,- Ft összegű részteljesítésére tekintettel a per során leszállította keresetét és kérte, hogy a bíróság kötelezze alperest 18.406.998,- Ft teljesítési biztosítékként visszatartott vállalkozói díjhátralék, valamint 26.140.709,- Ft megfizetésére, elvégzett pótmunkák után felszámított vállalkozói díj címén, továbbá igényt tartott a késedelmesen teljesített 80.508.254,- Ft vállalkozói díj után 2011. június 16-tól 2012. július 2-ig terjedő időszakra felszámított törvényes mértékű késedelmi kamatra is.

A felperesi álláspont szerint a készrejelentés a szerződés módosításában rögzített határidő betartásával megtörtént, a műszaki átadás-átvétel időszaka már nem tekinthető kötbérterhesnek. Hangsúlyozta, hogy az oktatás a tanintézményben 2010. szeptember 1-jén rendben megkezdődhetett, mert rendeltetésszerű használatot akadályozó hibák már nem voltak az épületben. Az alperes jogellenesen tartotta vissza a teljesítési biztosítékot, azzal utóbb köteles elszámolni. Felperesi álláspont szerint a szerződés 8. pontjához kapcsolódó felsoroláson kívüli teljesítési elemek olyan pótmunkák voltak, melyek ellenértéke az átalánydíjon felül külön felszámíthatók.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A teljesítési biztosíték megtérítése iránti keresettel kapcsolatban előadta, hogy annak terhére más vállalkozóval javíttatta ki azon alperesi hibákat, hiányosságokat, melyek a 2010. november 3-i műszaki átvétel után is fennmaradtak. Előadta, hogy pótmunka elvégzésére a felek között külön megállapodás nem jött létre, a szerződés 9. pontjában rögzítettek szerinti szabályszerű megrendelést ilyen munkák elvégzésére ő nem adott. Hangsúlyozta, a késedelmi kötbérkikötés a szerződésmódosítást követően is hatályos maradt. Alperes ezért 57.521.868,- Ft késedelmi kötbér és 1.300.000,- Ft hibás teljesítés miatt felszámított kötbér erejéig viszontkeresetet terjesztett elő felperessel szemben. Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet 46. számú végzésével hivatalból elutasította, az alperes kötbérigényét ezt követően beszámítási kifogásként tartotta fenn.

Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítás lefolytatása után meghozott ítéletével kötelezte alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 19.988.168,- Ft-ot, és ennek két részösszege után meghatározott, eltérő időpontoktól számított törvényes késedelmi kamatát, továbbá – kiegészítő ítélettel – rendelkezett arról is, hogy 80.508.254,- Ft után 2011. június 16-tól 2012. július 2-ig terjedő időszakra törvényes mértékű késedelmi kamatfizetési kötelezettség is terheli alperest. A bíróság ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A teljesítési biztosítékkal kapcsolatos felperesi igényt teljes egészében megalapozottnak ítélte, a hibátlan felperesi szerződés teljesítést a 2010. november 3-i műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyv igazolja. A bíróság e körben a felperesi szerződés értelmezést találta elfogadhatónak és hiányolta, hogy az alperes nem részletezte tételeken azon munkálatokat, amelyeket – állítása szerint – a teljesítési biztosíték terhére más vállalkozóval végeztetett el, ezzel kapcsolatban bizonyítékokat sem szolgáltatott.

A pótmunkával kapcsolatos vállalkozói díjkövetelések közül egyetlen írásbeli pótmunka megrendelést talált igazoltnak, így a 2009. december 7. napjára szóló nettó 1.681.170,- Ft összegű írásban megrendelt munkálatok ellenértékének megfizetésére kötelezte az alperest. Megállapította, hogy az építési naplóbejegyzések nem tekinthetők a Kbt. szabályai szerinti eljárás keretében adott hivatalos megrendeléseknek, ezekkel kapcsolatos vállalkozói teljesítések után külön vállalkozói díjra felperes nem tarthat igényt.

Az elsőfokú bíróság az alperes késedelmi kötbérigényét nem fogadta el beszámítás útján érvényesíthető követelésnek, mert – álláspontja szerint – az alperes a felszámolás kezdő időpontjában nem volt hitelező, a felszámoló ugyanis nem vette szabályszerűen nyilvántartásba a bejelentett hitelezői igényt. Megállapította, hogy az alperes kötbérkövetelése csak a 2013. május 13-án benyújtott viszontkereset folytán vált a per tárgyává, ezt azonban a viszontkereset érdemi vizsgálat nélküli elutasítása miatt már csak beszámítási kifogásként tartotta fenn. Ezt azért nem lehetett érdemben figyelembe venni, mert a felszámoló korábban nem vette nyilvántartásba hitelezői igényként a követelést, az alperes a felperes ellen folyó felszámolásban nem minősül hitelezőnek.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását. Az elsőfokú eljárásban a teljesítési biztosítékkal kapcsolatban már kifejtett álláspontját fenntartva hangsúlyozta, hogy a vállalkozási szerződés 71. pontja lehetővé tette a teljesítési biztosíték megrendelő általi igénybe vételét, az ugyanis önmagában nemcsak a teljesítést kellett, hogy garantálja, hanem a szerződésszerű teljesítés fedezetéül szolgált. A végszámla 8 %-os levonással csökkentett teljesítésére azért került sor, mert a felperesi kötelezettségi körbe eső munkálatokat utóbb más vállalkozóval végeztette el. Továbbra is fenntartotta a kötbér beszámítással kapcsolatos igényét. Hangsúlyozottan hivatkozott a felszámolóbiztos 2012. június 21-én kelt levelében adott tájékoztatásra, melyben a kötbérre vonatkozó alperesi követelést jogfenntartással bejelentett hitelezői igénynek minősítette. Előadta, a felszámoló bíróság által hozott végzés indokolása azt támasztja alá, hogy ő jelen perben jogosult a kötbér-igény érvényesítésére. Az elsőfokú ítélet meghozatala előtt a beszámítási kifogást szabályszerűen előterjesztette, így e tárgyban a perbíróságnak kell döntenie. Alperes fellebbezési álláspontja szerint a kötbérigényt a szakértői vélemény teljes mértékben alátámasztotta, a beszámítási kifogásra is tekintettel a felperes keresete teljes mértékben elutasítandó.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen a teljesítési biztosítékként visszatartott vállalkozói díj megfizetésével kapcsolatos marasztalását sérelmezte, érdemben vitatva az emiatt ki nem fizetett vállalkozói díj esedékessé válását. A felek által a szerződés 70. pontjában „megvalósulási-teljesítési” biztosítékként meghatározott, az építési szerződést biztosító atipikus mellékkötelezettség jogi megítélése során a szerződési rendelkezések az irányadók.

A vállalkozó a szerződésben foglalt valamennyi kötelezettség maradéktalan teljesítése biztosítékaul engedte az alperesi megrendelőnek a százalékos aránynak megfelelő díj visszatartását. További lényeges rendelkezést ezzel kapcsolatban a szerződés 73. pontja tartalmaz, eszerint a teljesítési biztosíték „futamidejét” (érvényességét), időbeli hatályát a szerződésben vállalt munka sikeres teljesítését követő 30 napban határozta meg. Jelen esetben egy rövidebb, záros határidőn belüli visszatartási jogot engedett a vállalkozó, amely nem csak a szerződés meghíúsulásának vagy hibás teljesítésének esetére vonatkozott. A biztosíték célja elsősorban a munka teljes körű elkészítését volt hivatott garantálni. A teljesítési hiányosságok, hibák kiküszöbölésére a szerződési rendelkezésekből adódóan ezt a teljesítési biztosítékot az alperesi megrendelő a teljesítés időszakában, illetve a teljesítést követő 30 napon belül használhatta volna fel, a határidő elteltével azonban a visszatartott díj esedékessége bekövetkezett. Az alperest a visszatartási jog az átadás-átvételt követő 30 napon túl már nem illette meg, azzal a felperes felé elszámolni volt köteles. Az alperes a visszatartott összegből a nem szerződésszerű teljesítésből eredő bármely igényét kielégíthette, azonban csak elszámolási kötelezettség mellett. Ennek megfelelően tételes kimutatást kellett volna csatolnia azzal kapcsolatban, hogy milyen általa állított javítási pótlási munkákat végeztetett el más kivitelezőkkel, és a felperes által el nem végzett munkák milyen többletkiadást jelentettek. Ilyen kimutatást az alperes nem csatolt, egyes perbeli nyilatkozataiban ezen kívül pedig arra is utalt, hogy számos további munkát is el kellett végezni, amelyek a szerződési kötelezettség körén kívül estek, éppen az Európai Unió támogatás igénybevételeként például ekkor vált aktuálissá az akadálymentesítés. Ezek nem voltak tárgyai a felperessel kötött vállalkozási szerződésnek, így a teljesítési biztosíték ilyen célra nem használható fel. Mindezen okok miatt a visszatartott vállalkozói díjat a felperes jogszerűen követelte, az ezzel kapcsolatos alperesi marasztalás helytálló.

A kiegészítő ítélettel elrendelt késedelmi kamatfizetési kötelezettség is helytálló. A felperes végszámlájában rögzített fizetési határidő elteltével, az ott követelt utolsó vállalkozói díjrészlet megfizetésének elmaradása folytán a Ptk. 298. § a) pontja szerinti kötelezeti késedelem következett be az alperesi oldalon, így alperes a Ptk. 301/A. § szerinti késedelmi kamatfizetésre köteles.

Az alperes fellebbezésben is érvényesíteni kívánta a kötbér követelését beszámítási kifogás útján. Az elsőfokú bíróság ezt azért nem fogadta el, mert álláspontja szerint az alperes a felszámolás kezdő időpontjában nem volt hitelező, igényét a felszámoló nem vette nyilvántartásba. Az elsőfokú ítélet jogi álláspontja téves, ellentétben áll az irányadó bírói gyakorlattal is. A vitatott hitelezői igény bejelentője ugyanis az igény jogerős elbírálásáig – akár a felszámolást elrendelő, akár más bíróság hatáskörébe tartozik az arról való érdemi döntés – a felszámolási eljárásban, mint vitatott követeléssel rendelkező hitelező vesz részt, azaz bejelentkezett hitelezőnek minősül. A Cstv. a hitelezői igénnyel kapcsolatban több helyen is használja a vitatott követelés fogalmát és rendelkezik a vitatott követelés jogosultjának jogairól, jogállásáról (Cstv. 44. § (3) (4) bekezdés, 45/A. §, 50. § (3) bekezdés). A vitás, vitatott követeléssel rendelkező hitelezőt a felszámoló köteles figyelembe venni és a hitelezői igényt – vitatottként – nyilvántartásba venni. Az igény elbírálására adott esetben a perbíróságnak van jogköre, a Pp. 213.§ (1) bekezdés alapján ez egyben eljárási kötelezettsége is (eBDT2011. 2605. szám alatt közzétett eseti döntés). A felszámoló bíróság helyesen alkalmazta az irányadó jogszabályi rendelkezéseket, amikor a vitatott hitelezői igény elbírálása iránt előterjesztett kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Ennek eljárásjogi oka éppen az volt, hogy a peres bíróságnak van hatásköre az igény elbírálására. Az alperes a 45. sorszám alatti beadványában helyesen érvelt a Cstv. 38. § (3) bekezdése alapján a beszámítási kifogás előterjesztésével kapcsolatos joga mellett, ezért azt érdemben kell vizsgálni.

Az alperes a szerződésből eredő, még fennálló vállalkozói díjfizetési kötelezettségével szemben késedelmi és hibás teljesítési kötbért kívánt érvényesíteni, összesen 58.821.868,- forint összegben. Állította, hogy a 2010. augusztus 13-i készrejelentéstől egészen 2010. november 3-ig állt fenn a felperes kötbérterhes teljesítési késedelme, mely időszak után a teljes (bruttó) vállalkozói díj után 20%-ban maximált kötbér felszámításra joga van. Az ítéletábra az igényt érdemben vizsgálva lényeges kiindulópontnak tekintette, hogy a felek a 2010. július 28-i szerződésmódosításukkal mindössze két hetes határidő hosszabbítást írtak elő, amikor 2010. augusztus 13. napjára módosították a befejezési határidőt. Ekkor már az alperesi megrendelő számára is nyilvánvaló volt, hogy külön készrejelentés nélkül is ez a műszaki átadás-átvétel várható időpontja, így annak későbbi 2010. augusztus 26-i időpontra történt kitűzése a felperes terhére nem eshet.

Az alperes által kitűzött időpontban lefolytatott átadás-átvétel során kisebb jelentőségű hibákat, hiányosságokat sorolt fel az alperes műszaki ellenőre, melyek javítását a felperes hiánypótlási kötelezettsége körében vállalta.

A tanintézményben az oktatás 2010. szeptember 1-jén a hagyományos tanévkezdési időpontban – a hiánypótlástól függetlenül – megindulhatott, az alperesi tulajdonos az ingatlant birtokba vette, mindez az épület rendeltetésszerű használatra való alkalmasságát mutatja. Ez azért lényeges tényállási elem, mivel a vállalkozó késedelme az eredményes átadás-átvételi eljárás előtt a megrendelő által történt tényleges birtokbavétellel, használatbavétellel megszűnhet (Ptk. 405. § (1) bekezdés), Legfelsőbb Bíróság (Kúria) BH1993. 315. szám alatt közzétett eseti döntés).

A felek által 2010. szeptember 10-én lefolytatott újabb bejárás, műszaki ellenőrzés során az alperes műszaki vezetője ismételten hiánylistát állított össze, a felperes azonban véleményeltérési nyilatkozatot csatolt, melyben kifejezetten hangsúlyozta, hogy a kisebb hibák, hiányosságok a rendeltetésszerű használatot nem akadályozzák, az épületben zavartalanul folyhatott az oktatási tevékenység. Mindezek fenntartása mellett került sor a kisebb jelentőségű hibák további javítására, hiányok pótlására, melyekre vonatkozóan végül 2010. november elején tett teljes körű elfogadó

nyilatkozatot az alperes.

Az építési vállalkozási szerződés esetén jellemzően előfordulnak kisebb hibák, ezek javítása miatt a megrendelő az átvételt azonban csak akkor tagadhatja meg, ha azok megakadályozzák, ellehetlenítik a rendeltetésszerű használatot (eBDT2007. 1627). A perbeli esetben sem a műszaki ellenőri jegyzőkönyvek, sem pedig az utólagos szakértői ellenőrzés nem emelt ki olyan komolyabb jelentőségű műszaki hibát, hiányosságot, amely az intézmény működését lehetetlenné tette volna.

A perbeli esetben irányadó a Ptk. 405. § (4) bekezdése, mely szerint nem tagadható meg az átvétel a szolgáltatás olyan jelentéktelen hibái, hiányai miatt, amelyek más hibákkal, hiányokkal összefüggésben, illetve a kijavításukkal, pótlásukkal járó munkák folytán sem akadályozzák a rendeltetésszerű használatot. Az alperes utóbb sem jelölt meg olyan súlyosabb jelentős hibát, hiányt, amely kifejezetten akadályozta volna a birtokbavételt, vagy lehetetlenné tette volna a rendeltetésszerű használatot. A Ptk. 405. § (3) bekezdése értelmében az eredményes átadás-átvételi eljárás esetén a teljesítés időpontja az eljárás megkezdésének időpontja, ezzel áll összhangban a felek 2010. júliusi szerződésmódosítása is. A teljesítés időpontját illetően a perben feltárt hibáknak nem volt jogi relevanciája, ezért az ítélet tábla a teljesítés időpontjaként az alaptalanul megtagadott átvételi eljárás kezdő időpontjában fogadta el (eBDT2003/893. számon közzétett eseti döntés). A felperes a javítási, pótlási munkákat ugyan szavatossági, jótállási kötelezettsége körében végezte, az ilyen jellegű javítások időszakára azonban a késedelmi kötbér nem követelhető. A szerződésszerű teljesítést biztosító szavatossági jogok mellett hibás teljesítés miatti kötbér érvényesítést a kellékszavatosság reparatív funkciója miatt a hatályos Ptk. is kizárja (2014. évi Ptk. 6:187. § (2) bekezdés). A jelenlegi joggyakorlat szerint sem terjeszthető elő jogszerűen hibák kijavításával összefüggő késedelemre alapított költségigény, ha az elkészült munkák hibái miatt szavatossági igény érvényesítése történik és ekörben végez javítási tevékenységet a kötelezett (Kúria EBH2012. 94. szám alatt közzétett elvi határozat, Polgári Törvénykönyv Magyarázatokkal – Komplex kiadó, Budapest 2013 – 652. oldal 1. bekezdés).

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettektől eltérő indokokból, a kötbérigény érdemi elbírálása nyomán jutott arra a következtetésre, hogy az nem alapos és ez okból hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró és fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére.

A felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pont, valamint (5), (6) bekezdései alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel az állam viseli (Pp. 78. § (1) bekezdés, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §).

S z e g e d , 2015. év április hó 16. napján.

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

. Dobler László sk.
előadó bíró

. Béri András sk.
táblabíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

